

Часть I.

Икономиченъ развой.

1.

Отъ древно време до падането на България подъ турцитѣ.

Общи бележки.

Долнитѣ бележки ще обематъ разнитѣ *производства* на Сливенъ, тѣхната *употрѣба* и *размѣна*, или накратко — *сливенския поминѣкъ* и *негова развой*. Предстои ни да видимъ, съ какво сж се занимавали сливенци вънъ отъ хайдутството имъ по гори и планини, отъ даскалуването имъ въ келии, училища или — боравянето имъ съ книги и масило. Ще се срещнемъ съ тѣхъ като *стопани*, удовлетворяващи нуждитѣ на своитѣ домове, радѣщи за вещественото благосъстояние на семействата си, а вкупомъ — за убогатаването на града, за неговия стопански, поминѣченъ — икономиченъ напредѣкъ. Срѣщаме се, значи, съ най-жизненитѣ въпроси отъ *бита*, живуването на сливенското общество, отнosesи се до, тѣй да се каже, скрити, безшумни условия, върху които се изграждатъ по-явнитѣ и по-податливитѣ на историята — неговитѣ политични и духовни прояви.

У самия народъ общото понятие за обществена *икономия*, *стопанство* е слабо, неразвито. Народа си служилъ навече съ думи, които се отнасятъ до разнитѣ отдѣлни отрасли на *икономиката*, напр. *занаятъ*, *еснафъ*, *земене-даване*, *търговия*, *работа* и т. н. Изразитѣ: *богатъ*, *сиромашъ*, *срѣдна-рѣжа*, *имотенъ*, *чорбаджия*, *масторъ*, *ратай* (аргатинъ) и т. н. вече сочатъ класнитѣ разпредѣления на обществото и икономичнитѣ съотношения у неговитѣ слоеве.

Отъ всички клонове на българската история най-малко или съвсемъ никакъ, е засегнатъ *икономичния дѣлъ* на нашето минало. *Иречекъ* въ *Българската си история*, въ отдѣла за древнобългарския държавенъ и културенъ животъ (руск. изд. стр. 482) не засѣга икономичния развой на България, а се ограничава въ отбелязване *нѣкои стопански изрази*. Бе-